











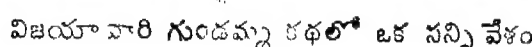


మహిళలు: పుస్తక ప్రపంచము

**ఆత్మవిశ్వాసం**  
(8వ పేజీ తరువాయి)  
తెలుగులు, కనుక వ్యక్తియొక్క  
తల, చూపు, సంఘ సంబంధాలు  
మొన కాదని తీర్పు ముందుకు వడ

నా పొట్టికను, శక్తిని, దైవ భావనను  
మానవని విశేషమిదిగా ఆస్కరించానీ  
తెలుసుకుంటాడు. దైవత్వం తనలో  
స్పందిస్తున్నట్లు చూస్తాడు. తరతర  
లుగా తన మరలలో వస్తూన్న మూఢ  
త్వాన్ని పారద్రోలి, శ్రోతృదనాన్ని  
ఎదుర్కోతున్నాడు (దక్షిణామూలంబాడు)

ఈ రీతిని వ్యక్తి జ్ఞానుడు భరా  
త పాటించుతాడు- స్వధర్మం, గృహ  
ధర్మం, సంఘ, జీవ ధర్మాలు, దై  
వధర్మం, వీటిని ఈ చతుర్విధ ధర్మ నిర్మా  
ణాధ్వారా తన జీవితాన్ని పా  
ర్థవ్యపంఠాడు-



# సాహసాన్యుని స్వగీతం

భారతదేశం మహత్తరంగా ప్రభా-  
వితం చేసింది. మహానీయా కళలు-  
భారత సాంస్కృతిక, కళాశీలులకే  
ఒక కొత్త పన్నును తీర్చివేయాలి.  
మన శకంలో ఈ ఉధయ ప్రభు  
మహ్మదున్న తరతరాల సంబంధ బాంధ-  
వ్యాల ప్రంజాకాని కొత్త తోడును

శిక్షణకు భవిష్యత్తు లేదు. ఆర్థిక చర్యలకి అధానమవుతుంది.

చర్యలన్నీ పథకాలన్నీ పరిపూర్ణముగా విఫలమవుతున్నాయి అవుతున్నాయని చెప్పలేం. మాటేమి వద్దో, పరలోకమందివనుచుంటాడో అక్కడక్కడ, అవకాశము ఇవ్వగలగాయి.

మేష సంధాము

(శ్రీ) బాలాంతపు వీరరాజు

ధరణి సతతపులకు నీవే శరణమా; ;  
రాజరాజ్యమునో నో (X) ప్రవాస  
తెలిత కాంతా వియోగాన్ని (X) గాను  
వార (X) బ్రహ్మచారి కంఠంపు సకలయోగ

అందుకై నీవు పొదగునట్టి చుట్ట  
యనుచు యాత్మైక్య రావాన నునియు వెలయు  
నహియ వననితి గిరిక భవ్యశిఖ

ఆభిషేకుడునచ్చిబుతునమై యరుగు నిన్ను  
నరసియాళా సమాశ్వాసి తాత్త్వగరుడు,  
హస్త వల్లనముల నెత్తి యుంకరాజు;

ఈ ప్రాంతమునందు సమయము లేని సమయము  
వినిపింపజేయుచున్నది. ఇది మొదట  
మొదట మొదట మొదట మొదట

నట్టి నాబోధివా డెన్నడైన దుష్టా!  
కొమరుగా ముందు చూరుత మమధి, నీకు  
గిట్టింబునన బాతక కట్టి పలుకు;  
కనకము ముదిరి కనకంబులు! ఇదివా

గర్భ మొనకూర్చు మత్స్యవోత్తరంక జేసి  
యెబడెకలు గుంపులై యాననరెయ  
గగన కథమన నందర కాకు నిన్ను.

అనినాతి ప్రయాణమున నై యుల కెగ,  
యడలఁ గారెవవశ్యులు నభయూర్తి  
మత్తియోదార చక్ర; నెన్నుదినిగల్లు  
భావి సౌఖ్యకఁ బ్రాణమల్పలిమి నిల్చి

అశ్వమేధమును పూర్తిచేసి, దేవతలను సంతోషపెట్టిన  
 యామె; సగజ పత్ని నీవరయ్యగలవు.

అశ్వమేధము పూర్తి చేసినది విని,  
 ప్రజయముగరంద పూర్ణ పుష్పలలు వోని

గతి పొందయ్యెను విచారముగ నందు  
 రాలిపోవక యుండంగ రక్ష నేయు.

ఏది నేల శివుఁడై నీవఁడనీ,  
 నా నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు నీవు

గర్భ సినిసోక మానసోక్తంబులెచు  
దారి బత్తెంబు బిసళాండ తతులుగాంగె,  
జెలగు మానలు కైలాస శిఖి దాక,  
నీకు మానసమామిలె వెగడెం గలవు.

ప్రియస్థుం దున్నతుందున వివిధలోక  
పంద్యమాన రఘూద్యహ పాదవద్య  
యగ్యకాంక్షితమే ఖలం దుర్విధవదు.

చింతనమాగరి మట్టు నెత్తురిన, మనము  
వొంగ కానంద బాష్పములు పోరయ్యెదామ  
నైన యీ గిరి నేమంటు సరయ్యమ్మ!  
ఈవు పోదగు తెరువు ముందేర్చుగిరు;

నవలీనుడర సం దేశమున నవియు;  
దారి నలనటం బొడమింజేరి నిలచి  
విశ్రమముం బొంద ఖిగులు వెలయుం జాల;  
నీరసంబై యెదుట నిండానిం జూచ

సమగ్ర భౌతికల ఘాతక సమయ గలవు,  
 సరస నియతాన్వితమున నీ సలము నుండి  
 గగమున కిత్తర ముఖింబుగా గనగయ,  
 నవలీడ దిక్కుంగమునెల్ల కొనుదుఁ బోవు

పదవైక్రమాంతరీ తానకంబయిన విన్ను.  
(వంశాశ్ర)

సమయము కలదిగా రైతుల నేర హక్కు దిగుబడి  
బాగా పెండ్లన నుచేయు కోర.

అధికారులు, ఆది వారి కను  
గుర్రాకలను వాల్చడిన  
లవై కలక చర్యల తీసుకుం  
మకోమాన్దములేదు

నిరాక, నిష్ప్రసాదమునకు  
అని జీవితము అంధకార  
అవుతుంది. సామాన్యని భ  
పదానందము జరుగును

అనాదు (నలుగురు) - శ్రీ వాసాని సుమర

విజ్ఞాన పథముగా నడిపించే బాధ్యత















